

Přítomný průběhový čas

Přítomný průběhový čas používáme, když mluvíme o něčem, co se zrovna děje. Například: *Zrovna jdu ke kamarádovi. (I'm going to my friend.)* nebo *Ted' si čistíme zuby. (We're clearing our teeth.)*

Věty kladné oznamovací, záporné i otázky tvoříme pomocí slovesa být (*Já jsem, Ty jsi,...*) a dalšího slovesa (to které překládáme) s koncovkou -ing. Vypadá to asi takto:

KDO	BÝT	-ING	Překlad.	Jako ve větě...
I	am	sleeping.	Já ted' spím.	I am here. <i>Jsem tady.</i>
You	are		Ty ted' spíš.	You are here. <i>Jsi tady.</i>
He	is		On ted' spí.	He is here. <i>Je tady.</i>
She	is		Ona ted' spí.	She is here. <i>Je tady.</i>
It	is		To ted' spí.	It is here. <i>Je tady.</i>
We	are		My ted' spíme.	We are here. <i>Jsme tady.</i>
They	are		Oni ted' spí.	They are here. <i>Jsou tady.</i>
Já jsem, Ty jsi, On je,...			spát + ING	Použijeme osobu, tvar slovesa být a potom to naše sloveso s -ing.

Na stejném principu tvoříme i záporné věty. Tedy když chceme říct, že něco zrovna ted' neděláme. Jestliže jsme v kladné větě použili tvar *Já jsem*, v záporné větě použijeme tvar *Já nejsem*.

KDO	BÝT	zápor	-ING	Překlad.	Jako ve větě...
I	am	not	sleeping.	Já ted' nespím.	I am not here. <i>Nejsem tady.</i>
You	are	not		Ty ted' nespíš.	You are not here. <i>Nejsi tady.</i>
He	is	not		On ted' nespí.	He is not here. <i>Není tady.</i>
She	is	not		Ona ted' nespí.	She is not here. <i>Není tady.</i>
It	is	not		To ted' nespí.	It is not here. <i>Není tady.</i>
We	are	not		My ted' nespíme.	We are not here. <i>Nejsme tady.</i>
They	are	not		Oni ted' nespí.	They are not here. <i>Nejsou tady.</i>
Já nejsem, Ty nejsi, On není,...				spát + ING	Použijeme osobu, tvar slovesa být a potom to naše sloveso s -ing.

Pokud se ptáme, jestli někdo zrovna něco dělá, opět si vypomůžeme s podobným tvarem, jako když tvoříme otázku se slovesem být (*Jsi? Jste? Je ona? apod.*) a potom dáme opět sloveso s -ing.

Vypadá to jako tabulka jedna, kde přehodíme sloupečky 1 ↔ 2, tedy přehodíme osobu a sloveso být.

BÝT	KDO	-ING	Překlad.	Jako ve větě...
Am	I	sleeping?	Spím ted'?	Am I here? <i>Jsem tady?</i>
Are	you		Spíš ted'?	Are you here? <i>Jsi tady?</i>
Is	he		Spí ted'?	Is he here? <i>Je tady?</i>
Is	she		Spí ted'?	Is she here? <i>Je tady?</i>
Is	it		Spí ted'?	Is it here? <i>Je tady?</i>
Are	we		Spíme ted'?	Are we here? <i>Jsme tady?</i>
Are	they		Spí ted'?	Are they here? <i>Jsou tady?</i>
Otázka Jsem? Jsi? Je? Jsme?			spát + ING	Použijeme tvar slovesa být, osobu a potom to naše sloveso s -ing.

Jestli je sloveso jednoslabičné a končí **samohláska+souhláska**, poslední souhlásku zdvojíme.

swim (1 slabika, končí samohláska+souhláska): I am swi**mming**.

Další např.: *run, sit, stop*

talk (1 slabika, ale končí souhláska+souhláska): I am tal**king**.

Normálně je i: *play(ing)* – 2 samohlásky

live (slovo končí na -e, které nevyslovujeme): I am liv**ing**.

Další např.: *dive, make, take*

Řadové číslovky

one	1	the first	Nepravdivné a musíme se je naučit z paměti.	
two	2	the second		
three	3	the third		
four	4	the fourth	Když číslo končí na <i>-ve</i> (5 a 12), změníme <i>-ve</i> na <i>-f (+th)</i> . <i>eight+h</i> (aby nebyly dvě t za sebou) <i>-ve</i> ⇒ <i>-f</i> jako u 5	Vlastně jen přidáváme <i>-th</i> na konec čísla.
five	5	the fifth		
six	6	the sixth		
seven	7	the seventh		
eight	8	the eighth		
nine	9	the ninth		
ten	10	the tenth		
eleven	11	the eleventh		
twelve	12	the twelfth		
thirteen	13	the thirteenth		
fourteen	14	the fourteenth		
fifteen	15	the fifteenth		
sixteen	16	the sixteenth		
seventeen	17	the seventeenth		
eighteen	18	the eighteenth		
nineteen	19	the nineteenth		
twenty	20	the twentieth		viz 30-90
twenty-one	21	the twenty-first	21-99: Desítku opíšeme (twenty, thirty,...) a do řadového tvaru dáme jen jednotku na konci	není twentieth-first !!!
twenty-two	22	the twenty-second		
twenty-three	23	the twenty-third		
twenty-four	24	the twenty-fourth		
twenty-five	25	the twenty-fifth		
thirty	30	the thirtieth		-y na konci změkčíme na <i>-ie-</i> a na konec dáme <i>-th</i> .
forty	40	the fortieth		
fifty	50	the fiftieth		
sixty	60	the sixtieth		
seventy	70	the seventieth		
eighty	80	the eightieth		
ninety	90	the ninetieth		
hundred	100	the hundredth		

Některá pravidla znáte, aniž byste to tušili!

Například *-ve* na *-f* jste měnili už u základních číslovek, když jste se učili, že...

- ★ 5 je *five*, ale 15 a 50 je *fifteen* a *fifty*.

A taky jste poznali, že u číslovek mažeme jedno *t*, pokud hrozí, že budou dvě za sebou, což je zbytečné.

- ★ 8 je *eight*, ale 18 není *eightteen*, ale *eighteen*, aby nebyly dvě *t* za sebou.

U řadových číslovek používáme člen určitý (*the*), protože první je vždy jen jeden (určitý) člověk, druhý je také vždy jen jeden (určitý) člověk atd.

Řadové číslovky používáme i u data, vzorec pak vypadá následovně:

It is		the	seventh	of	April.	Je (kdo co – 1. pád = bez předložky) 7. duben
My birthday is	on	the	seventh	of	April.	Narozeniny mám (kolikátého? – jiný pád = s předložkou on) 7. dubna.
		člen	číslovka	předložka	měsíc	